

واکاوی وضعیت پیشگیری وضعی از جرم سرقت در شهرستان دورود لرستان (مبتنی بر ویژگی محلات)

یونس محمدنیا*^۱

۱- نویسنده مسئول، کارشناس ارشد جزا و جرم شناسی

چکیده

وضعیت پیشگیری وضعی از جرم سرقت در بستر محیطی، متأثر از عواملی است که برای رسیدن به پاسخ آنها، با رویکرد تحلیلی آماری سعی در جستار این موضوع نمودیم. با توجه به اینکه مدل نمونه گیری از شهرستان دورود بود، پرسشنامه ای با جامعه آماری ۸۰ نفر تنظیم و میان پاسخ دهندگان از طریق فضای مجاری توزیع شد. در این جستار به چند مسئله پرداخته شد که شامل بیشترین آمار جرایم واقع شده با توجه به ویژگی های محیطی بود که بیشترین آمار را داشت. از طرفی هم با توجه به ارائه یک مدل مفهومی ساده، پاسخ دهندگان آن حتی الامکان از میان قربانیان این جرایم انتخاب شد و تعداد محدودی در این میان مال باخته نبودند. در این پرسشنامه ها تأثیر وضعیت محلات که با عناصر جرم شناختی در ارتباط بودند مورد پرسش قرار گرفت. همچنین میزان تأثیر سایر جرایم با جرم سرقت سنجیده شد که از میان عناصر ۲۴ گانه ذکر شده، شش مورد آن بیشترین ارتباط را از منظر پاسخ دهندگان با جرم سرقت واقع شده در محله را داشتند که شامل وجود اراذل و اوباش، مزاحمت برای نوامیس مردم، نزاع و درگیری، مصرف و خرید و فروش مواد مخدر دارای رابطه و همبستگی معناداری با شیوه سرقت هستند و موارد دیگر که جزء موارد ۲۴ گانه محلات در فصل پیشین بودند رابطه معناداری متوسط به بالا با سرقت در محلات نداشتند. همچنین در مورد پیشگیری وضعی از جرم سرقت در محلات، علاوه بر آنکه در اقدامات پیشگیرانه به واکنش پلیس و برخورد قانونی نظر داده شده است اما مجازات بزهکار را راه خوبی برای پیش گیری از جرم معرفی نشده و یا شاید به عنوان آخرین حربه برای پیشگیری در نظر گرفته شده است. عمده دلایل پاسخ دهندگان در چنین رویکرد به ظاهر متضادی این است که پیشگیری باید در بستر زمان بلند مدت نهادینه شود و حال آنکه مجازات علاوه بر آنکه با چنین رویکردی اثر عکس می دهد می تواند جرم خیر هم در بسیاری موارد باشد. از این رو باید بیشترین جنبه بازدارندگی اقدامات پیگیرانه مد نظر قرار گیرد نه لحظه ای و کوتاه مدت.

واژگان کلیدی: قصد رفتاری، جرایم مختلف محله، همبستگی، شیوه سرقت، اراذل و اوباش.

مقدمه

یکی از عمده مطالعات و تلاش‌های علوم جرم‌شناسی؛ شاخه‌ای از این علم است که به مسئله پیشگیری از جرم می‌پردازد. از حیث نظری، پیشگیری از جرم را به دو روش پیشگیری کیفری و پیشگیری غیر کیفری تقسیم می‌نمایند. در پیشگیری کیفری، همانطور که از نام آن نیز پیداست، استفاده از مجازات‌های سنگین، برخوردهای قضائی و پلیسی مبتنی بر تسامح صفر، بیشترین نقش را ایفاء می‌نمایند، اما در پیشگیری غیر کیفری که مبتنی بر دو مدل پیشگیری وضعی و اجتماعی می‌باشد، بیشتر مدیریت جرم مدنظر می‌باشد تا سرکوب آن. در بیانی کوتاه، پیشگیری وضعی عبارت است از اقداماتی که با تغییر در اوضاع، احوال و شرایط جرم (تغییر محیط، افزایش نظارت، از بین بردن نقاط پرخطر و ...) هزینه و ریسک انجام جرم را برای مجرم بالقوه، بیشتر می‌نماید. به بیانی دیگر امکان انجام جرم را برای مجرمین مشکل‌تر و احتمال دستگیری را افزایش می‌دهد. آنچه طی این پژوهش مدنظر نگارنده است؛ بررسی شرایط پیشگیری وضعی جرم سرقت در شهرستان دورود و نوع اثرکرد پیش‌گیری وضعی مناسب و نامناسب در این شهرستان می‌باشد. نوع جرم مورد مطالعه در این تحقیق، جرم سرقت می‌باشد. شهر دورود با جمعیتی بالغ بر ۲۵۰.۰۰۰ نفر سومین شهر پرجمعیت استان لرستان محسوب می‌گردد. این شهر دارای جمعیت مهاجر از روستاهای اطراف می‌باشد که با تشکیل حاشیه‌نشینی‌های مختلف (ناصرالدین، انگشته و ...) به بافت شهری غیراستاندارد پیوسته‌اند. لازم به ذکر است که پیشگیری وضعی دارای ابعاد بسیار مختلفی می‌باشد که هر کدام از آن‌ها طی این تحقیق در مورد شهرستان دورود قابل بررسی و نقد هستند. روشنایی معابر، نقاط کور شهری، حضور پلیسی، دوربین‌های مدار بسته، نظارت بر پارک‌ها، وجود سیستم‌های حفاظتی و امنیتی در منازل و مکان‌های تجاری و ... بخشی از این نوع پیشگیری هستند. جهت انجام پژوهش از روش میدانی مدنظر می‌باشد. علت انتخاب جرایم مالی از حیث پیشگیری وضعی تعداد ارتکاب این نوع جرایم در شهرستان دورود می‌باشد. در این راستا آمار و ارقام وضعیت نگران‌کننده جرایم علیه اموال را به خوبی نشان می‌دهد طی خبری که خبرگزاری ایرنا منتشر نمود، «فرمانده انتظامی دورود گفت: کشف سرقت طی فروردین ماه امسال ۸۰ درصد در این شهرستان نسبت به مدت زمان مشابه سال گذشته افزایش داشته است. سرهنگ نبی‌اله قاسمی گفت ماموران انتظامی در اجرای طرح ارتقای امنیت اجتماعی و پیشگیری از وقوع سرقت با افزایش واحدهای گشت محسوس و نامحسوس به منظور تامین امنیت شهروندان پس از انجام رصد دقیق جرایم و انجام کار اطلاعاتی و استفاده از منابع و مخبرین با انجام بیش از ۱۴۰ عملیات، تعداد ۱۳۱ نفر سارق را دستگیر کردند. وی با بیان اینکه طی این مدت دستگیری سارقان نیز ۱۴۰ درصد نسبت به مدت زمان مشابه افزایش داشته است تصریح کرد: ماموران انتظامی پس از انجام تحقیقات و بازجویی‌های فنی و تخصصی و ارائه مستندات لازم از سارقان، ۱۶۵ فقره انواع سرقت را کشف و پس از تکمیل پرونده متهمان جهت سیر مراحل قانونی به مراجع قضایی معرفی شدند.» (<https://www.irna.ir>)

این آمار هر چند نشان از عملکرد قابل قبول نیروی انتظامی دارد لیکن به طور قطع نشانگر افزایش تعداد جرایم علیه اموال نیز می باشد. لذا آمار فزاینده جرایم علیه اموال دیگر مسئولین شهر را نیز به واکنش واداشت گزارش ایرنا، حجت الاسلام رضا حقیان در خطبه های نماز جمعه این هفته دورود در محل مصلی نماز جمعه این شهر با گرامیداشت هفته قوه قضاییه و یاد و خاطره شهدای هفتم تیر افزود: بر اساس بند پنجم اصل ۱۵۶ قانون اساسی وظیفه پیشگیری از وقوع جرم بر عهده دستگاه قضایی کشور است که بر همین اساس در تمدید حکم ریاست قوه قضاییه تاکید ویژه ای به این موضوع شده است. وی با بیان اینکه در پیشگیری از وقوع جرم باید گام های دقیق تری برداشته شود اظهار کرد: مجازات و احکام صادره از سوی دستگاه قضایی بازدارنده است اما باید اقداماتی نیز صورت پذیرد که کار به صدور حکم کشیده نشود زیرا هزینه های سنگینی در پی دارد. حجت الاسلام حقیان با تاکید بر لزوم تاسیس مراکز علمی و راهبردی در خصوص پیشگیری از وقوع جرم در کشور گفت: در این مراکز می بایست علت وقوع جرایم شناسایی شوند و با استفاده از تجربیات قضات و اندیشمندان به نتایج مطلوبی برسیم.» (<https://www.irna.ir/news/82581141>). وجود این دغدغه ها محقق را بر آن داشت تا جرایم علیه اموال را حیث راهکارهای پیشگیرانه وضعی مورد بررسی قرار دهد. با وضعیت موصوف رویکرد پیشگیری در این پژوهش مبتنی بر مدل پیشگیری اجتماعی است. در این پیشگیری با رویکرد کلان به عوامل بروز بزهکاری از قبیل فقر اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی توجه می شود. خانواده، اعتیاد و طلاق از عواملی هستند که در این راستا نقش بسزایی ایفا می نمایند. در این میان کارکرد پیشگیری وضعی و اجتماعی سنجیده می شود و براساس تحلیل هر یک از عوامل موثر که در سه نقطه مختلف شهرستان دورود مورد بررسی قرار می گیرد با نسبت سنجی معتبر سعی در ارائه مدل پیشگیری متناسب با محل جرم خیز داده خواهد شد.

اهمیت تحقیق

از زمره مهمترین کارکردهای جرم شناسی، مطالعات مبتنی بر پیشگیری از جرم است. این مطالعات قادرند با پیش بینی رفتار مجرمین هزینه ارتکاب جرم را بالا برده و ریسک جرم را افزایش دهند (این توضیح شامل پیشگیری اجتماعی نمی باشد) شهرستان دورود نیز از جمله شهرستان هایی است که تعداد جرم سرقت در آن بالاتر از دیگری جرائم است (خبرگزاری تسنیم به نقل از ربیع اله قربانی رئیس دادگستری شهرستان دورود). لذا بررسی که بتواند نقاط قوت و ضعف شهری را از حیث و پیشگیری وضعی نمایان کند می تواند ضروری و سودمند باشد. آمار فزاینده جرایم علیه اموال در دورود و نیاز به راهکارهای پیشگیرانه در دیگر واکنش های مسئولان شهر نیز مشاهده می شود که طی قسمت تبیین مسئله به تفصیل به آن پرداخته شد.

اهداف تحقیق

- ✓ بررسی وضعیت پیشگیری وضعی از جرم سرقت با توجه به اقدامات انجام شده و راهکارهای پیشگیرانه در شهرستان دورود
- ✓ تبیین نقاط جرم خیز شهرستان دورود از نقطه نظر پیشگیری وضعی در جرم سرقت
- ✓ تبیین راهکارهای کارآمدتر جهت پیشگیری وضعی از جرم سرقت در شهرستان دورود

فرضیه‌های تحقیق

- ✓ به نظر می‌رسد بین اقدامات انجام شده در پیشگیری وضعی جرم سرقت و کاهش آن رابطه معنادار برقرار می‌باشد.
- ✓ از نقطه نظر ویژگی‌های محلات، به دلیل اینکه مدل‌ها به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند، نقاطی که بستر مناسبی برای وجود اراذل و اوباش‌ها دارند و خرید و فروش و مصرف مواد مخدر در آن‌ها معمول است، پرخطرترین نقاط جرم خیز شهرستان دورود هستند.
- ✓ از منظر پیشگیری وضعی، پاسخ دهندگان، اقدامات ضربتی پلیس و حتی دستگیری موقتی آن‌ها را که سبب متنبه شدن آن‌ها می‌شود بیش از مجازات مجرم در پیشگیری وضعی از جرم سرقت در این شهرستان موثر تشخیص دادند.

پیشینه موضوع

۱- قجرزاده، یلدا، ۱۳۹۶، پیشگیری وضعی از جرائم اقتصادی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران - شمال.

این پژوهش در مورد پیشگیری وضعی از جرائم اقتصادی می‌باشد. جرائم اقتصادی به آن دسته از جرائمی گفته می‌شود که فرد برای دست‌یابی به یک امتیاز مالی مرتکب می‌شود. البته این امر مانع از آن نیست که در ارتکاب این جرائم امتیازات غیر مالی نیز حاصل نشود. جرائم اقتصادی می‌تواند در بستر فعالیت‌های گوناگون یا در سطح فعالیت‌های شرعی مانند بخش‌های مالی، بازار دولتی، بودجه دولتی، مالیات و سایر منابع مالی، معاملات دولتی ارتکاب یابد (بچر، کلوا، ابراهیمی، ۱۳۸۶: ۱۳۴). جرائم اقتصادی به عنوان یکی از اشکال نوین بزهکاری، با توجه به آثار و پیامدهای بسیار مخرب آن از جمله ایجاد اخلاق و بی‌ثباتی در نظام اقتصادی و سیاسی، در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است (پورقاسم، ۱۳۹۴: ۶). آنچه امروزه به جرم اقتصادی مشهور شده است، متضمن لطمه شدید به نظام اقتصادی هر کشور و نیز نظام اقتصادی بین‌المللی یعنی چرخه تولید، توزیع، حمل و نقل، مصرف و پول است (ابراهیمی و صادق نژاد نائینی، ۱۳۹۳: ۱۴۷). شناخت شیوه‌های این جرائم می‌تواند در کاهش ارتکاب آن مؤثر باشد به طوری که در بعضی از موارد افراد ناخواسته و از روی جهل به قوانین به ارتکاب اینگونه جرائم دست می‌زنند اما عمده آن جرائم از روی علم و

به جهت کسب منفعت شخصی صورت می گیرد به همین جهت قانون مجازات اسلامی و قوانین خاص به بیان این مسأله توجه کرده است و افراد خاطی را مستحق مجازات می دانند.

۲- فطرس، محمد حسن؛ دلانی میلان، علی؛ قربان سرشت، مرتضی؛ ۱۳۹۱، اثرات فقر، بیکاری و شهرنشینی بر جرایم علیه اموال در استان های ایران، مجله رفاه اجتماعی، شماره ۴۶.

فعالیت های مجرمانه، به عنوان پدیده ناخوشایند اجتماعی، معلول عوامل اقتصادی و اجتماعی متعددی است. با توجه به اهمیت موضوع جرم در کشورهای مختلف، مطالعات گوناگونی در تبیین عوامل اصلی وقوع جرایم انجام گرفته است. در این تحقیق سعی شده است با استفاده از داده های ترکیبی برای ۳۰ استان ایران برای دوره سه ساله ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷، و با به کارگیری روش شناسی اقتصادسنجی پانلی، تاثیر برخی از عوامل اقتصادی نظیر فقر، بیکاری و شهرنشینی بر جرایمی مانند صدور چک بلامحل، سرقت، اختلاس و ارتشاء نخست به صورت مجزا و سپس در قالب شاخصی ترکیبی متشکل از میانگین این سه جرم به عنوان نماینده جرایم اموال و مالکیت، مورد بررسی قرار گیرند. نتایج برآورد مدل های انتخابی در این تحقیق نشان می دهند که میزان تاثیر هر سه متغیر توضیحی فقر، بیکاری و شهرنشینی بر متغیر وابسته جرایم علیه اموال در ایران، معنادار و مثبت هستند. از میان سه متغیر توضیحی فقر، بیکاری و شهرنشینی، متغیر بیکاری دارای بیش ترین تاثیر قابل ملاحظه بر متغیر جرایم علیه اموال است. پس، برای کاهش جرایم علیه اموال در کشور باید در تصمیم گیری سیاست های اقتصادی می باید عمدتاً معطوف به کاهش میزان بیکاری در کشور شود.

۳- بابایی، محمدعلی، ۱۳۹۰، چالش های پیشگیری وضعی از جرم، مجله حقوقی دادگستری، شماره ۵۷.

در این تحقیق آمده است پیشگیری وضعی به عنوان یکی از روش های پیشگیری، به مجموعه ی تدابیری اطلاق می شود که کاهش و حذف موقعیت ها و فرصت های ارتکاب جرم را سرلوحه ی اقدامات خود قرار داده است. یکی از دلایل اقبال به این نوع پیشگیری، ناکارآمدی پیشگیری اجتماعی است. این نوع پیشگیری، هرچند فرایند گذار از اندیشه به عمل را با مانع مواجه می کند، اما خود با موانع و محدودیت هایی همراه است که کارایی آن را کم رنگ می نماید. افزون بر ملاحظات حقوق بشری، این محدودیت ها عبارتند از: تحمیل هزینه و ایجاد مسوولیت برای بزه دیدگان، ایجاد ترس از جرم، هم چنین ایجاد اضطراب و ترس در افراد ضعیف و ناتوان از مشکلات ناشی از اجرای راهکارهای پیشگیری وضعی است. هم چنین جابه جایی جرم، امری که سبب تغییر عمل مجرمانه در زمان، مکان، شیوه ی ارتکاب و نوع جرم ارتكابی می شود؛ به عنوان یکی از چالش ها باید مورد توجه قرار گیرد.

چهار چوب نظری

پژوهش حاضر یکی از مباحث مربوط به علوم جنایی است که در چارچوب جرم شناسی پیشگیری انجام خواهد شد. بر اساس یکی از شاخه های پیشگیری به نام پیشگیری وضعی، هر جامعه ای می تواند با مداخله در شرایط و اوضاع و احوال

پیش از وقوع جرم، مانع ارتکاب آن شود یا حد اقل آمار ارتکاب آن را کاهش دهد. کلارک، جرم‌شناس معروف انگلیسی، پیشگیری وضعی از جرم را به عنوان اقدامات قابل سنجش و ارزیابی مقابله با جرم می‌داند. این اقدامات معطوف به اشکال خاصی از جرائم بوده و از طریق مدیریت یا مداخله در محیط بلاواسطه به شیوه‌ای پایدار و سیستماتیک منجر به کاهش فرصت‌های جرم با افزایش خطرات جرم که همواره مدنظر تعداد بسیاری از مجرمان بوده است، می‌شود. پیشگیری وضعی از جرم قابل مقایسه با مفهوم عامل روان‌شناسان، یعنی کنترل محرک است. آن‌ها معتقدند احتمال وقوع جرم بر اساس کیفیت قرار گرفتن محرک در محیط، یا تضعیف می‌شود. محرک را می‌توان از طریق اعمال مدیریت، طراحی یا مداخله در محیط، توسط طراحان پیشگیری از جرم تغییر داد. همچنین پیشگیری وضعی از جرم، بر این نظریه استوار است که موقعیت‌ها قابل پیش‌بینی‌تر از افراد هستند. تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که درصد زیادی از حوادث و وقایع مجرمانه در محل‌های خاصی متمرکز شده‌اند که جرم‌شناسان از آن‌ها به عنوان نقاط جرم‌خیز یاد می‌کنند. بنابراین اقدامات پیشگیری از جرم برای کاهش فرصت‌های جرم‌زایی که در محیط پدید می‌آیند، به کار برده می‌شود.

آنچه از زمان ظهور تفکرات علمی جدید در جرم و پیشگیری از آن مطرح شده تا چند دهه‌ی قبل، بر محور مرتکب - اغلب مرتکبان مرد - و تاثیر شرایط و اوضاع و احوال محیط بر زندگی آن‌ها در ابعاد مختلف اعم از فردی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و غیره می‌چرخید تا مشخص شود یک شخصیت مجرمانه چگونه شکل می‌گیرد. از چند دهه‌ی قبل رهیافت دیگری سیاست جنائی را در بعد پیشگیری از جرم تحت تاثیر قرار داده که محور اصلی آن توجه و تکیه بر بزه‌دیده و به عبارت دقیق‌تر، آماج و هدف جرم است. زیرا گفته شده که در وقوع یک جرم همگرایی و تقارن سه عنصر:

وجود یک مرتکب با انگیزه

فقدان مانع موثر

وجود یک آماج مستعد و محافظت نشده

رهیافت جدیدی که سعی دارد با اتکاء بر این ضلع از مثلث اشاره شده، یعنی آماج جرم به تبیین پیشگیری از جرم پردازد در فارسی تحت عنوان پیشگیری وضعی از جرم معرفی و معروف شده و در زبان انگلیسی نیز به Situational crime prevention مرسوم است.

روش شناسی تحقیق

روش این تحقیق بر حسب هدف را می‌توان کاربردی دانست. همچنین برحسب نوع داده‌ها روش کمی است و از نظر نحوه اجرا روش مطالعه این پژوهش، روش پیمایشی است که به عنوان شیوه‌ای که به کشف و شناسایی ویژگی‌ها و توزیع

این ویژگی‌ها و نیز چگونگی روابط متقابل بین متغیرها در یک جامعه نظر دارد، استفاده می‌شود. برای اندازه‌گیری متغیرهای استفاده شده در فرضیات از روش میدانی استفاده خواهد شد. برای گردآوری داده‌ها در بخش کتابخانه‌ای ابتدا از ابزار فیش برداری استفاده می‌شود و سپس از پرسشنامه ساختاریافته برای گردآوری داده‌ها در بخش میدانی استفاده خواهد شد. در قسمت میدانی از پرسشنامه محقق ساخته، فیش ثبت مصاحبه و فیش ثبت مشاهدات استفاده خواهد شد. سپس با مراجعه به مردم، مسئولین اجرایی شهرستان شامل فرمانداری، دادگستری، شهرداری، فرماندهی انتظامی و فرماندهان کلانتری‌ها و... نحوه کاربست راهکارها را در سطح شهرستان به دست می‌آورد. پس از آن محقق خود در سطح شهرستان به مشاهده پرداخته و مشاهدات خود را از نحوه کاربست راهکارها را در سطح شهرستان در فیشهای ثبت مشاهدات ثبت می‌کند.

یافته‌ها

بیشتر پاسخ دهندگان و خانواده‌های آنان دارای یک قربانی در خانواده خود هستند (مجموعاً ۴۹ درصد کل) و تعداد افرادی از پاسخ دهندگان که قربانی جرم سرقت قرار نگرفته اند حدود ۳۱.۳ درصد هستند که غالباً از کارکنان و کارشناسان مقابله با تخلف بوده‌اند.

در میان پرسشنامه‌ها با توجه به اینکه هدفمند انتخاب شدند، هدف این بود تعداد پاسخ دهندگان از لحاظ جنس زن و مرد برابر باشند و از این رو توزیع پرسشنامه به صورت مساوی میان ایشان صورت پذیرفت. بنابراین تعداد پاسخ دهندگان مرد و زن و هر کدام ۴۰ نفر در نظر گرفته شد.

با توجه به اینکه پاسخ دهندگان غالباً از افرادی مد نظر بودند که قدرت صحیح تحلیل و پاسخ را داشته باشند از میان افراد بالای ۱۸ سال صورت پذیرفت. در این میان ۳۷ درصد پاسخ دهندگان بازه سنی ۱۸-۲۵ سال را داشتند. در سنین ۲۵-۴۰ سال ۳۳ درصد و سنین بالای ۴۰ سال جمعاً ۳۰ درصد پاسخ دهندگان را تشکیل می‌دانند.

بیشترین میزان تحصیلات بین پاسخ دهندگان، پایه تحصیلی تا دیپلم است (۳۶/۳ درصد) است. البته توزیع پایه‌های تحصیلی مختلف در پاسخ دهندگان تقریباً به هم نزدیک بوده و به همین دلیل می‌توان گفت که نمونه آماری تمامی پایه‌های تحصیلی را پوشش می‌دهد. به عنوان مثال تحصیلات ابتدایی با میزان تحصیلات بالاتر از لیسانس برابر است.

میزان پاسخ دهندگانی که بیکار بودند با احتساب زنان خانه‌دار در خانه ۱۳ نفر بودند. افرادی که شغل پاره وقت داشتند، ۹ نفر بودند. افرادی که وضعیت شغلی خود را مشخص نکرده بودند عمده‌تاً صرفاً تحصیل مد نظرشان بود و از این رو گزینه سایر را انتخاب نمودند که ۱۲ نفر بودند. تعداد بازنشستگان ۶ نفر و حدود ۵۰ درصد پاسخ دهندگان نیز شغل تمام وقت داشتند.

در بین پاسخ دهندگان وضع تحصیلی آنها بدین شرح بود که حدود ۴ درصد بیسواد و حدود ۱۳ درصد دیپلم و زیر دیپلم و ۵۲ درصد در مقطع تحصیلی فوق دیپلم و لیسانس قرار داشتند و حدود ۳۱ درصد پاسخ دهندگان داری مدرک کارشناسی ارشد و بالاتر بودند.

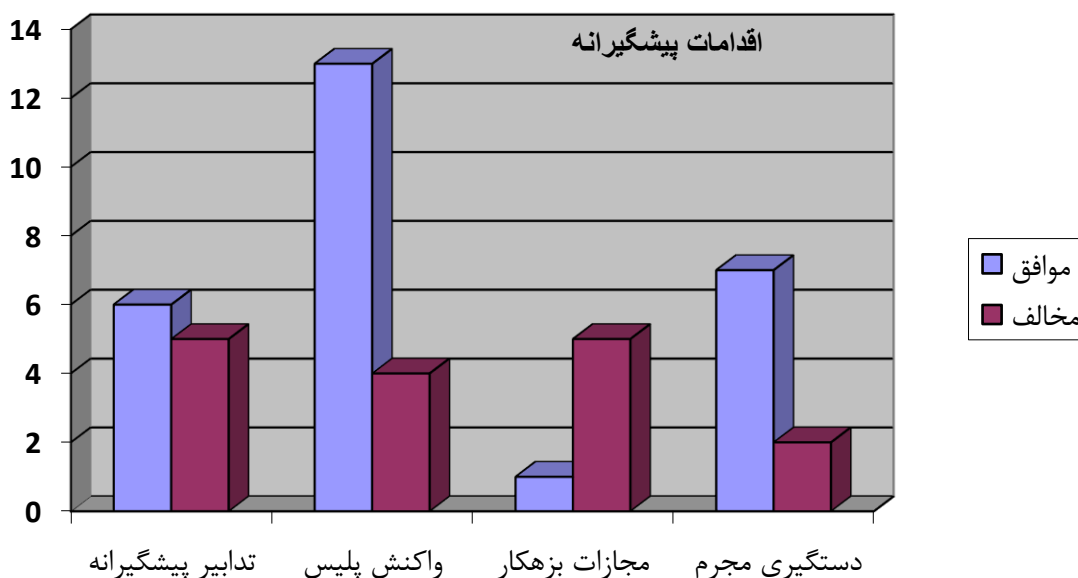
جدول شماره ۱: آمار موافقان و مخالفان ابزارهای پیشگیرانه

ردیف	نمونه ابزارهای پیشگیری وضعی	موافق	مخالف
۱	عدم اتخاذ تدابیر پیشگیرانه	۲	۱۲
۲	اتخاذ تدابیر پیشگیرانه	۱۶	۲
۳	واکنش منفی پلیس	۵	۱
۴	واکنش مثبت پلیس	۱۳	۴
۵	عدم مجازات	۱	۱
۶	مجازات بزهکار	۲	۹
۷	عدم دستگیری	۲	۱
۸	دستگیری	۷	۲
	جمع	۸۰	

این آمار بر اساس نتایج یافته‌هایی است، بزه دیدگانی که از وقوع جرم متحمل ضرر شده‌اند، در اتخاذ تدابیر پیشگیرانه نظر داده‌اند که از این میان اقدام متقابل پلیس بیشترین طرفدار را دارد. در عین حال مجازات بزهکار نیز به دنبال آن از اولویت برخوردار است.

این آمار بر اساس نتایج یافته‌هایی است، بزه دیدگانی که از وقوع جرم متحمل ضرر شده‌اند، در اتخاذ تدابیر پیشگیرانه نظر داده‌اند که از این میان اقدام متقابل پلیس بیشترین طرفدار را دارد. در عین حال مجازات بزهکار نیز به دنبال آن از اولویت برخوردار است.

در اینجا تلاش گردیده است تا ضمن تحلیل دقیق نهاد پیشگیری وضعی و با لحاظ برخی اصول فقهی و حقوق بشری و به ویژه فلسفه پیشگیری وضعی، ضوابط خاص آن که این نهاد را از مباحث دفاع مشروع کاملاً متمایز می‌سازد، مشخص و بررسی شود. لذا مطالب، در دو قسمت تحت عنوان ضوابط تجاوز در پیشگیری وضعی و ضوابط تدابیر پیشگیرنده وضعی ارائه می‌گردد. هر قسمت بیان‌کننده ضوابط پیشگیری وضعی و بررسی دیدگاه‌های موافق و مخالف آن‌ها بر اساس تحقیقات انجام شده و مستخرج از پرسشنامه‌های اشاره شده می‌باشد. در انتها به این نتیجه می‌رسد که ضوابط تجاوز در پیشگیری وضعی با شرایط دفاع مشروع تفاوت‌هایی دارد و در نتیجه، تدابیر پیشگیرنده نیز از آنچه در دفاع مشروع به کار گرفته می‌شود، متفاوت است.

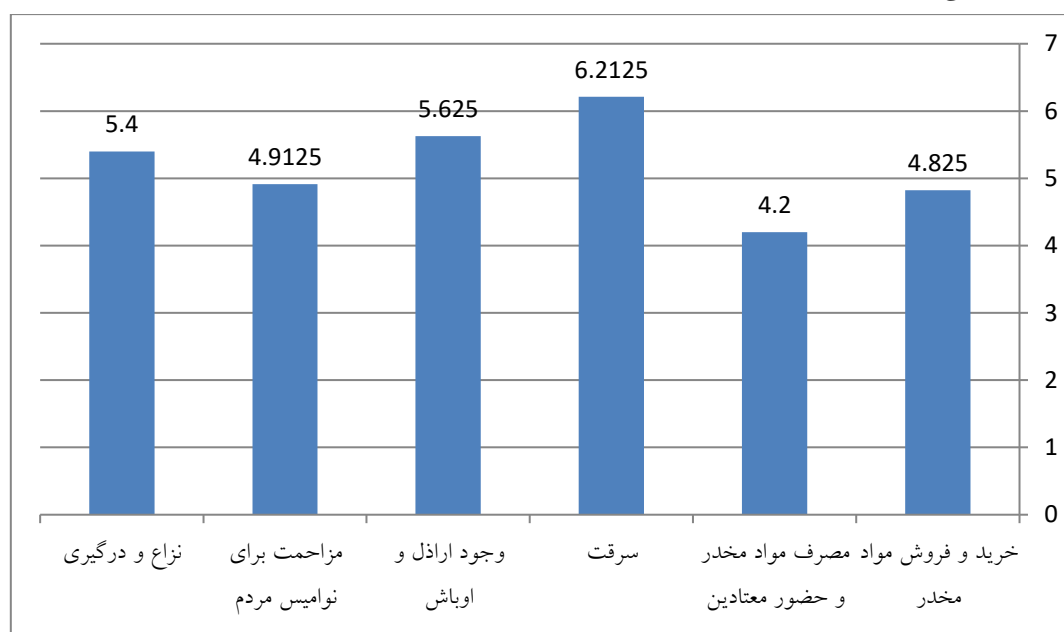
نمودار شماره ۱: نمودار میزان تأثیر اقدامات پیشگیرانه از نظر پاسخ دهندگان

همانطور که مشاهده می‌شود مطابق نمودار فوق، بیشترین پاسخ دهندگان در اقدامات پیشگیرانه به واکنش پلیس و برخورد قانونی نظر دارند در حالی که مجازات بزهکار را راه خوبی برای پیش‌گیری از جرم نمی‌دانند. در پاسخ به اینکه چنین پاسخی نوعی از تضاد فکری پاسخ دهندگان را می‌رساند، ابراز داشتند که اقدام پیشگیرانه با مجازات فرق دارد و همچنین انتظارشان از پیشگیری، اقداماتی است که تبعات بلند مدت و جرم خیز بودن اکثر اقدامات قانونی را در پی خواهد داشت. در حالی که باید به این نکته توجه نمود که باید یک نوع عامل بازدارنده وجود داشته باشد تا مجرمین بالقوه تبدیل به مجرمین بالفعل نشوند.

با اینکه در اقدامات ناظر به پیشگیری وضعی سعی می‌شود خطر ارتکاب جرم از دید بزهکار احتمالی بالا رود تا با محاسبه ای عقلانی از ارتکاب جرم منصرف شود، باید بزهکار احتمالی از وجود این گونه تدابیر پیشگیرانه آگاهی یابد؛ چه اینکه در غیر این صورت، فایده و علت اصلی پیشگیری وضعی زیر سؤال می‌رود؛ زیرا هدف اصلی پیشگیری وضعی مطلع شدن بزهکار احتمالی از وجود این تدابیر و تجهیزات است تا در طی محاسبه عقلانی که انجام می‌دهد خطر ارتکاب جرم را بیشتر درک کند و در مسیر ارتکاب جرم حرکت نکند. انجام اقدامات پیشگیرانه ای که با چشم عادی قابل مشاهده نیست (مثل تعبیه کابل برق زیر شاخه‌های درخت و...) و مالک نیز اطلاع‌رسانی نکرده است، سبب می‌شود بزهکار در محاسبه عقلانی خود سود حاصل از ارتکاب جرم را نسبت به خطر آن فراوان تلقی کند و به تصمیم خود در ارتکاب جرم جامه عمل بپوشاند، در حالی که هدف پیشگیری وضعی صرفاً باز داشتن بزهکار بالقوه از ادامه مسیر ارتکاب جرم است و

برای رسیدن به این مهم باید تجهیزات حفاظتی به گونه‌ای اتخاذ گردد که بزهکاران احتمالی از وجود آنها اطلاع یابند. در رابطه با اصل ضرورت اطلاع رسانی، نخست باید دید که چه عاملی باعث مطرح شدن این شرط در فرایند پیشگیری وضعی می‌شود. سپس باید کیفیات لازم و کافی برای یک اطلاع‌رسانی مفید و مؤثر بررسی شود. بررسی این موضوع جستاری دیگر را می‌طلبد.

نمودار شماره ۲: فراوانی وقوع هریک از جرایم ۶ گانه در محل سکونت قربانیان جرم

همانطور که در نمودار شماره ۲ مشاهده می‌شود، سه جرم که دارای بیشترین فراوانی بین محل سکونت قربانیان هستند به ترتیب عبارتند از: سرقت، نزاع و درگیری و وجود اراذل و اوباش. سایر جرایم نیز به ترتیب شامل مزاحمت نوامیس مردم، خرید و فروش مواد مخدر و مصرف مواد مخدر و حضور معتادین است.

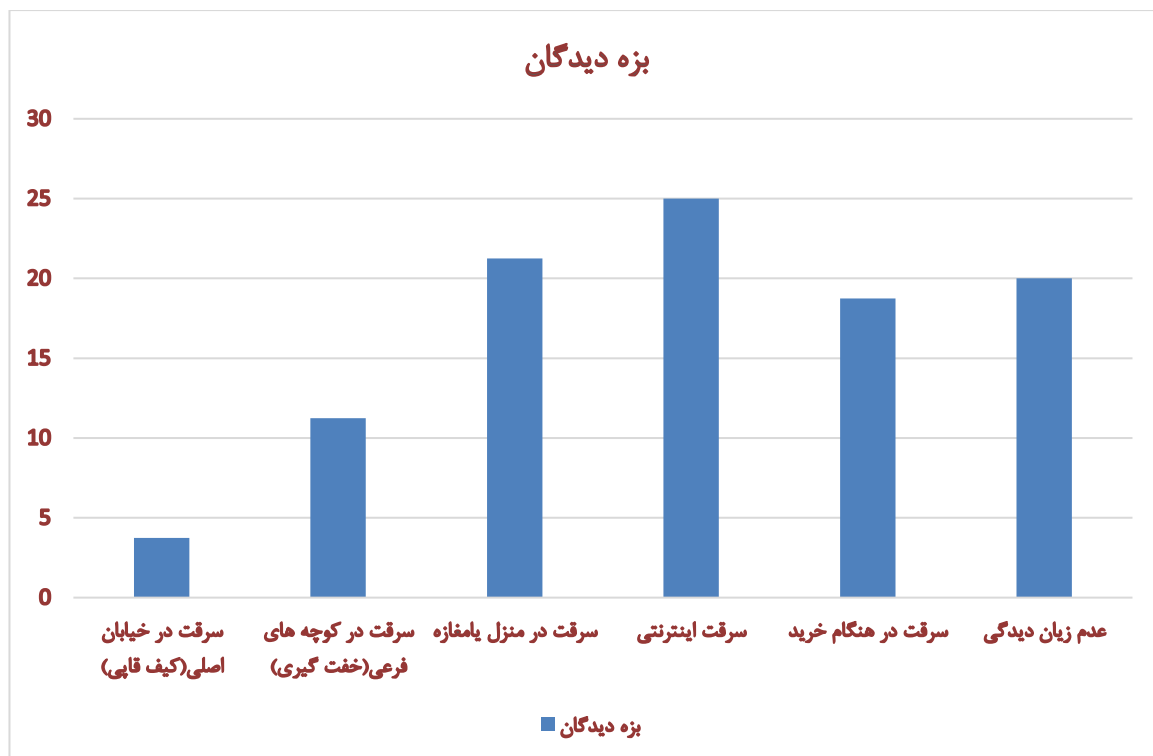
سرقت دارای بیشترین فراوانی در بین تمام جرایم ۶ گانه در محل سکونت قربانیان جرم سرقت است. از منظر دانش جرم شناسی ریشه و یکی از علل پیدایش، تکوین، پیشرفت و وقوع بزه سرقت را باید در تاثیرگذاری جنبه‌های روانی و اجتماعی جستجو کرد. اختلال شخصیت ضداجتماعی، تاثیر عنصر موقعیت جغرافیایی (زمان و مکان) در تبدیل انگیزش روانی مانند گرایش به موفقیت و برتری و علاقه به کسب قدرت و شهرت، عدم کارآمدی و اثربخشی و یا ضمانت اجرایی قوانین، قرار گرفتن در شرایط ناعادلانه و احساس تبعیض، بی‌اعتنایی به مسئولیت‌های شرعی، ضعف در مدیریت هوش هیجانی و کنترل رفتارهای هیجانی، ترس از کنترل اجتماعی، جنون دزدی به عنوان یکی از انواع اختلالات شخصیت، داشتن الگوی نافذ بی‌اعتنایی و تجاوز به حقوق دیگران و کسب روزی حرام از عوامل مؤثر روانی بر بروز رفتار مجرمانه سرقت است. هر چند که عوامل اجتماعی از قبیل عدم برخورداری از حمایت خانوادگی، توزیع ناعادلانه

خدمات و تامین اجتماعی، سوء مدیریت و فقدان نظام جامع مدیریتی، عدم ارائه امکانات و خدمات آموزشی و تربیتی، گسترش شهرها، افزایش بیکاری، فقر اقتصادی و فرهنگی، کاهش ارزش گذاری در سلامت اجتماعی کودکان، مصرف مواد مخدر و الکل و نیز احساس سهولت ارتکاب جرم سرقت در اثر نمایش بیش از حد این جرم از طریق شبکه های دیداری و شنیداری از جمله موارد اجتماعی است که در بروز جرم سرقت نقش کلیدی دارد (شاکر سلطان احمدی و همکاران، ۱۳۹۶).

همچنین نزاع و درگیری مورد دیگری است که دارای بعد از سرقت دارای بیشتری فراوانی در بین خانواده های دانش آموزان است. نزاع، نوعی بی نظمی در روابط اجتماعی میان افراد و گروه ها می باشد که یکی از مهم ترین مسائل محسوب میشود. این مسأله پیامدهای اجتماعی گوناگونی را در بر داشته که از مهم ترین آنها می توان به کاهش ابعاد گوناگون امنیت در جامعه یاد شده اشاره نمود. نزاع های خیابانی: دعوایی که گاه علاوه بر ناسزاگفتن و داد و فریاد طرفین، به زد و خورد هم منجر شده است. نزاع هایی که در هر جامعه با توجه به شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی آن جامعه اتفاق می افتد و میزان زیاد بودن یا کم بودن آن در گرو عوامل مختلفی است. افزایش فقر، بیکاری و تورم از جمله عوامل مهم و موثر در رشد جرایم و نزاع به شمار می رود (افشانی و همکاران، ۱۳۹۴).

وجود ارازل و اوباش نیز رتبه سوم فراوانی را در بین محله قربانیان دارد. هنگامی که ارازل و اوباش در محله زیاد رفت و آمد می کنند می توانند بر حس امنیت محله تاثیرگذار باشند. همچنین مصرف مواد مخدر و حضور معتادین دارای کمترین فراوانی است.

نمودار شماره ۳: فراوانی وقوع سرقت در محل سکونت قربانیان جرم

همانطور که در نمودار شماره ۳ نشان داده شده است، بیشتر قربانیان (۲۵ نفر) از طریق فضای مجازی و اینترنت قربانی جرم سرقت شده اند. اما با فاصله کمی اکثر سرقت ها با توجه به ویژگی فیزیکی شهر و محله رخ داده است از جمله سرقت در منزل و محل کار و سرقت بواسطه محیط خرید اشخاص. در دهه های گذشته شاید خانواده های کمتری با مقوله خرید اینترنتی آشنا بودند و دغدغه کمتری از این بابت داشتند. در آن زمان تمام توجهات بر نوع سرقت یعنی سرقت منازل و کیف قاپی متمرکز بود. امروزه اگر چه این ویژگیها کم رنگ شده، اما در اوج ناباوری هنوز هم میزان بسیار تأثیرگذاری از جرایم با توجه به ویژگی خاص محلات و مدل فیزیکی شهر اتفاق می افتد. همچنین در دهه اخیر، مدل جرایم محلات بر نوع رفت و آمد و انتخاب شیوه مسافرت درون شهری نیز تأثیر خود را می گذارد که البته موضوع خاص این پژوهش نیست ولی در پاسخ پاسخ دهندگان متوجه تأثیر این مقوله بر نوع شیوه مسافرت اعم از با و بدون وسایل نقلیه نیز شدیم. سایر روش ها نیز تقریباً دارای فراوانی نزدیک به هم هستند.

در ادامه جهت بررسی میزان همبستگی ویژگی محلی و شیوه سرقت از آزمون همبستگی استفاده شده است که نتایج در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول شماره ۲: نتایج ضریب همبستگی بین شیوه‌های جرم و جنایت با شیوه سرقت

معناداری	ضریب همبستگی	نوع جرم
۰/۰۰۰	۰/۴۵۴	محلہ خرید و فروش مواد مخدر
۰/۰۰۰	۰/۴۱۰	محلہ مصرف مواد مخدر و حضور معتادین
۰/۰۰۰	۰/۵۵۱	وجود اراذل و اوباش
۰/۰۰۰	۰/۴۱۴	مزاحمت برای نوامیس مردم
۰/۰۰۰	۰/۳۱۸	نزاع و درگیری

همانطور که در جدول شماره ۲ مشاهده می‌شود، از بین ویژگی‌های محلات، موارد وجود اراذل و اوباش، مزاحمت برای نوامیس مردم، نزاع و درگیری، مصرف و خرید و فروش مواد مخدر دارای رابطه و همبستگی معناداری با شیوه سرقت هستند و موارد دیگر که جزء موارد ۲۴ گانه محلات در فصل پیشین بودند رابطه معناداری با شیوه سرقت ندارند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که از بین شیوه‌های وقوع جرم، فقط پنج مورد خرید و فروش مواد مخدر، مصرف مواد مخدر و حضور معتادان، وجود اراذل و اوباش، مزاحمت برای نوامیس مردم و نزاع و درگیری دارای رابطه و همبستگی معناداری با شیوه سرقت هستند و موارد دیگر رابطه معناداری با شیوه سرقت وابسته به ویژگی محلات را ندارند.

«محلہ محل سکونت» و «ویژگی‌های وابسته به خانواده» رفتار اجتماعی فرد را آگاهانه شکل می‌دهند. معمولاً هر فردی به طور متعارف در خانواده‌ای متولد می‌شود که بسیاری از الگوهای فرهنگی در آن شکل گرفته است. اولین تجربیات انسان در درون خانواده و سپس از طریق پیوستن او به «گروه همسالان» آغاز می‌شود؛ این روند طبیعی در ارتباط با محلات مختلف یکسان نیست؛ و بعضاً شاهد دوستی‌های کودکان و نوجوانان با افرادی به مراتب بزرگتر از خود با اختلافی ۱۰ یا ۱۵ ساله نیز هستیم. با ورود فرد به سن نوجوانی و جوانی شخصیت او شکل می‌گیرد و مطابق با ارزشهای پذیرفته شده در محیط به ایفای نقش در جامعه می‌پردازد؛ اما باز هم این وضعیت با تناسب همراه نیست، چه اینکه محلہ‌های مساعد جهت حضور اراذل و اوباش و معتادین، افراد متناسب با آن محیط را از نقاط دیگر شهر جمع می‌نمایند و در بستر محیط جای می‌گیرند.

اگر چه تضمینی جهت ارتباط کامل ویژگی محلات نسبت به جرایم واقع شده در آن نیست ولی در مورد جرم سرقت، یکی از ارکان سرقت وقوع سرقت در موقعیت مکانی است که ارتباط مستقیمی با نحوه وقوع آن دارد. از این رو ویژگی های مرتبط با محلات در بستر محیط یعنی افرادی که در آنجا رفت و آمد دارند و میزان امنیتی که از رفت آنها در آنجا وجود دارد ملاک نقش محله در وقوع جرم قرار گرفت.

آنچه در جامعه مشاهده می شود تعارض یا ناهماهنگی در برخی ارزش های اجتماعی است که در گروه های خانه و محله و جامعه بروز می یابد که گاه در شکل دوگانگی و چندگانگی ارزشی و گاه در شکل تضاد ارزشی در خانه و محیط بروز می یابد. علاوه بر این، گسترش ارتباطات در جهان معاصر، بین نهادهای اجتماعی و فرهنگی بومی با نهادهای جهانی تعارضاتی بوجود آورده که در حیات فردی و اجتماعی گروه های مختلف جامعه بخصوص جوانان تاثیر فروانی گذاشته و به بحران های موجود آنان دامن زده است.

در حقیقت تعارض میان ویژگی های فرهنگی و اقتصادی مرتبط با بافت شهری، با ارزشهای مورد قبول جامعه، نشان از این دارد که ویژگی و جرایم وقوع یافته در بستر محلات، تأثیر مستقیم در رویکرد متقابل افراد با یکدیگر و کنش های وقوع یافته توسط افراد می شود.

یافته های این پژوهش با نتایج مطالعات والاس و دیگران (Wallace and et al, 2006) در زمینه تأثیر ویژگی های اقتصادی اجتماعی محلات شهری بر میزان وقوع جرم و بروز ناامنی همخوانی دارد. این یافته ها همچنین با پژوهش طاهرخانی (۱۳۸۱) درخصوص احساس ناامنی شهروندان در هشت شهر بزرگ ایران مطابق است. نیز با پژوهش عربی (۱۳۸۴) درخصوص بررسی امنیت اجتماعی از دیدگاه شهروندان در هشت شهر ایران و وجود رابطه معنادار بین مناطق مختلف شهرها و ماهیت و تکرار جرائم همخوانی دارد.

پیشنهادات تحقیق

با توجه مباحث مطرح شده و نتایج تحقیق، پیشنهادات و راهکارهای زیر جهت افزایش سهم مسافرت ایمن و کم خطر افراد و همچنین حفظ جان و مال آنها از تعرض ارائه می شود:

۱- راهکاری که در حوزه وظایف سازمان های زیربسط پرورشی و رفاهی مثل شهرداری و آموزش و پرورش، یکسان سازی سطح آگاهی و دسترسی به امکانات در مناطق مختلف شهر و محله های مختلف است. بدیهی است یکسان بودن سطح امکانات، انگیزه انتخاب منطقی محل وقوع جرم از جمله زندگی کوخ نشینی معتادان و حضور ارادل و اوباش را کاهش می دهد و کم شدن این نوع اجتماع ها، تا حد زیادی باعث کاهش خطرات ناشی از رفت و آمد در بستر محله می گردد.

۲- راهکاری که در حوزه وظایف ظابطان مبارزه با جرایم از جمله نهادها و نیروهای انتظامی و ... در برخورد و اقدام فوری پس یا در حین وقوع جرم به محض اطلاع عمل نمایند. چه اینکه مطابق پرسشهای انجام شده و نتایج بدست آمده در نمودار ۱-۴ دو اقدام دستگیری فوری مجرم و مقابله ی فوری پلیس در لحظه، علی رغم مطلوب بودن، به معنای حتمی مجازات مجرم از جمله حبس و زندانی نیست و اقدامات پلیس در مبارزه و دستگیری ناظر بر واکنش متقابل جهت جلوگیری از توسعه جرم و تجری مجرم، و ناظر بر نوعی خاص از پیشگیری وضعی می باشد. از جمله دیگر راهکارها مقابله سنگین با اوباشی گری و پاکسازی محلات از وضعیتی که می تواند بستر شکل دهی جرایم را در خود پرورش دهد که ناظر بر همکاری با سازمانهای ذکر شده در بند جهت یکسان سازی بافت شهری و توزیع امکانات در همه محله که نتیجه آن می شود رفت و آمد و نظارت و حفاظت بیشتر و در نتیجه جرم خیزی وابسته به شکل محلات پائین می آید. همچنین است بهبود امکانات حمل و نقل عمومی و سازماندهی بهتر سرویس های حمل و نقل و همچنین تسهیلات پیاده روی شامل به سازی پیاده روها، ایمن سازی گذرگاه های عرضی عابر پیاده و نصب تجهیزات ایمنی ترافیک در معابر شهری (که در حوزه وظایف شهرداری قرار می گیرد) می تواند نقش موثری در افزایش خاطر والدین و فرزندان نیز در رفت و آمد خود و کاهش تاثیرات مخرب جرم گردد.

۳- راهکار دیگر افزایش حس امنیت در سطح محله و معابر و گذرگاه ها و مبارزه با مواردی که جرم زا بوده و سطح امنیت محله را تهدید می کنند. بنابراین می توان با گشت زنی های مداوم پلیس و همچنین استقرار کیوسک های انتظامی مخصوصا در مناطق جرم خیز محله، موجبات حضور پررنگ پلیس را فراهم کرده و باعث رفت و آمد ایمن تر افراد در محله گردید .

منابع و مأخذ

۱. ابادری فومشی، منصور، ۱۳۸۹، دفاع مشروع در دیوان عالی کشور، تهران، خط سوم.
۲. اردبیلی، محمدعلی، ۱۳۹۲، حقوق جزای عمومی، ویراست دوم، چاپ سی ام، تهران، میزان.
۳. باهری، محمد و میرزا علی اکبرخان داور، ۱۳۸۰، نگرشی بر حقوق جزای عمومی، تهران، مجد.
۴. برمینگهام، ورا، ترجمه سیدمهدی موسوی، ۱۳۸۸، شبه جرم و مسئولیت مدنی در حقوق انگلستان، تهران، میزان.
۵. حاجتی، مهدی و مجتبی باری، ۱۳۸۴، محشای قانون مجازات اسلامی، تهران، میثاق عدالت.
۶. حسینی روحانی، ۱۳۷۳، سیدمحمدصادق، فقه الصادق، قم، دارالمحکمه.
۷. حسینی شاهرودی، سیدمحمد، ۱۳۸۸، استفتائات حضرت آیه الله العظمی حاج سید محمد حسینی شاهرودی، چاپ دوم، قم، آل مرتضی.
۸. خانعلی پور و اجارگاه، سکینه، ۱۳۹۰، پیشگیری فنی از جرم، چاپ اول، تهران، میزان.
۹. سیدزاده ثانی، سیدمهدی، ۱۳۸۷، «ترس از بزه دیدگی مکرر»، مجموعه مقالات نخستین همایش ملی پیشگیری از جرم (پیشگیری از تکرار جرم و بزه دیدگی)، به کوشش گروهی از اساتید، تهران، دفتر تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا.
۱۰. شکری، رضا و قادر سیروس، ۱۳۸۴، قانون مجازات اسلامی در نظم حقوقی کنونی، چاپ چهارم، تهران، مهاجر.
۱۱. صناعی، پرویز، ۱۳۸۲، حقوق جزای عمومی، چاپ ششم، تهران، طرح نو، ۱۳۸۲ ش.
۱۲. میرخلیلی، سید محمود، ۱۳۸۸، پیشگیری وضعی از بزهکاری با نگاه به سیاست جنایی اسلام، تهران: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی.
۱۳. نجفی ابرند آبادی، علی حسین، ۱۳۷۹، تقریرات درس جرم شناسی پیشگیری، دوره ی دکتری دانشگاه تربیت مدرس.
۱۴. نجفی ابرند آبادی، علی حسین، ۱۳۸۸، «پیشگیری عادلانه از جرم، علوم جنایی»، مجموعه ی مقالات در تجلیل از استاد دکتر آشوری، تهران، سمت.
۱۵. نجفی ابرند آبادی، علی حسین، ۱۳۸۲، تقریرات درس جرم شناسی، دوره ی کارشناسی ارشد، قم، مجتمع آموزش عالی قم.
۱۶. نجفی ابرند آبادی، علی حسین، ۱۳۸۱، تقریرات درس جرم شناسی، دوره ی کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.

ب: مقالات

۱۷. احمدی، حبیب و مریم سروش و حسین افراسیابی، (۱۳۸۸) «ترس از جرم در مناطق جرم خیز شهر شیراز»، مجله جامعه شناسی کاربردی، شماره ۲.
۱۸. افراسیابی، علی، (۱۳۹۰) «از طبقه بندی بزهکاران تا طبقه بندی تکنیک های پیشگیری وضعی از جرم»، فصلنامه مطالعات پیشگیری از جرم، سال ششم، شماره ۲۰.
۱۹. افراسیابی، علی، (۱۳۸۹) «پارادایم های حاکم بر پیشگیری وضعی از جرم»، فصلنامه مطالعات پیشگیری از جرم، سال پنجم، شماره ۱۷.
۲۰. بابایی، محمدعلی و علی نجیبیان، (۱۳۹۰) «چالش های پیشگیری وضعی از جرم»، مجله حقوقی دادگستری، شماره ۷۵.
۲۱. پاک نهاد، امیر، (۱۳۹۲) «احساس ناامنی و ترس از جرم»، فصلنامه آموزه های حقوق کیفری، شماره ۵.
۲۲. حاجی ده آبادی، احمد، (۱۳۷۹) «فقه و قانون نگاری»، فصلنامه قبسات، قم، مؤسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، شماره های ۱۵ و ۱۶.
۲۳. حسینی، حسین، (۱۳۸۶) «احساس امنیت: تأملی نظری بر پایه یافته های پژوهشی»، فصلنامه امنیت، سال پنجم، شماره ۴.
۲۴. صفاری، علی، صابری، راضیه. (۱۳۹۳) ضوابط حقوقی - جرم شناختی پیشگیری وضعی از جرم. آموزه های حقوق کیفری، ۱۱(۸): ۱۴۵-۱۸۰.
۲۵. صفاری، علی، (۱۳۸۰) «مبانی نظری پیشگیری وضعی از جرم»، مجله تحقیقات حقوقی دانشگاه شهید بهشتی، شماره های ۳۳-۳۴.
۲۶. گسن، ریمون، مترجم: علی حسین نجفی ابرند آبادی، (۱۳۹۰) «روابط میان پیشگیری وضعی و کنترل وضعی و کنترل جرم» مجله حقوقی دادگستری / شماره ۷۵.
۲۷. نجفی ابرند آبادی، علی حسین، (۱۳۷۸) «بزهکاری و پلیس محلی»، مجله تحقیقات حقوقی دانشگاه شهید بهشتی، شماره های ۲۶-۲۵.

Investigation of robbery prevention in Dorud Lorestan city (based on neighborhood characteristics)

Younes Mohammad niya ¹

1-Senior Expert in Criminal and Criminology

Abstract

The situation of prevention of the crime of theft in the environmental context, arises from the factors that in order to achieve their answer, we try to provide an answer with a statistical analytical approach. Due to the fact that the sampling model is from Dorud city, a questionnaire with a statistical population of 80 people was prepared and distributed among the respondents through the channels. In this study, several issues were addressed, including the highest crime rate due to environmental characteristics. On the other hand, due to the presentation of a simple conceptual model, the respondents were selected from the victims of these crimes as much as possible. In these questionnaires, the effect of the physical condition of the city, which was related to criminological elements, was questioned. Also, the relationship between other crimes and the crime of theft was measured, which among the 24 elements mentioned, six of them had the most relationship from the perspective of respondents with the crime of theft located in the neighborhood. The mentioned cases include the presence of thugs, harassment of people, disputes and conflicts, consumption and sale of drugs, which have a significant relationship with the method of robbery, and other cases did not have a significant moderate to high relationship with robbery in neighborhoods. It also addresses the situation of crime prevention in neighborhoods, in addition to the police response and legal action in preventive measures; but punishing the offender is not considered a good way to prevent crime or perhaps is considered as a last resort. The main reason for respondents to such a seemingly contradictory approach is that prevention must be institutionalized in the context of the long term. However, in addition to having the opposite effect with such an approach, punishment can also be a good crime in many cases. Therefore, the most deterrent aspect of preventive measures should be considered, not momentary and short-term.

Keywords: Behavioral Intention, Various Neighborhood Crimes, Solidarity, Robbery, Thugs.